

DECIZIE

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul:

Judecătorii:

Valeriu Doagă,

Nicolae Clima, Vera Macinskaia

Iurie Diaconu, Ion Vîlcov,

examinînd recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Moroi”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Moroi” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, privind contestarea actului administrativ,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 19 iulie 2012, SRL „Moroi” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin decizia nr. 132 din 27 aprilie 2012, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, i-a aplicat o sancțiune sub formă de amendă în sumă de 10.000 lei pentru neprezentarea documentelor de proveniență a producției alcoolice. Indică reclamantul că cerința de prezentarea actelor respective nu au fost înaintate de către organul fiscal.

Indică reclamantul că nu este de acord cu aplicarea amenzii în sumă de 50.000 lei, pentru păstrarea băuturilor alcoolice, iar această amendă a fost aplicată neîntemeiat, întrucît, încălcarea depistată de către organul fiscal nu cade sub incidența prevederilor art. 262 din Codul fiscal.

Mai menționează reclamantul că actul de control nu i-a fost adus la cunoștință în modul corespunzător, astfel fiindu-i lezate drepturile, imputate acțiuni ce nu le-a săvîrșit, în consecință fiindu-i aplicate amenziile respective în mod neîntemeiat.

Cere reclamantul anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 132 din 27 aprilie 2012.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2012, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 27 decembrie 2012, SRL „Moroi” a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, hotărârea instanței de contencios administrativ asupra acțiunii judecate în fond poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la data pronunțării sau de la data comunicării hotărârii integrale, în cazul în care acțiunea este judecată în lipsa părții, dacă legea nu dispune altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea la 27 noiembrie 2012 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 05 noiembrie 2012 (f.d. 32). Cererea de recurs a fost depusă la 27 decembrie 2012.

Raportînd aceste prevederi la materialele cauzei și avînd în vedere faptul că în materialele cauzei nu se conțin probe ce ar confirma recepționarea hotărârii de către părți, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

Examinînd materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ conchide că recursul înaintat de către SRL „Moroi” este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că prima instanță a determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, apreciind probele prezentate de părți în corespundere cu prevederile art. 130 CPC, multiaspectual, complet, în ansamblul și interconexiunea lor, aplicînd corect normele de drept material, și întemeiat a ajuns la concluzia de a admite acțiunea.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Reieșind din prevederile legale indicate, precum și din dispozițiile art. 2 și art. 3 ale Legii contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie - actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art. 2 din Legea contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția

individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

La judecarea pricinii în fond, s-a constatat că în cadrul verificării materialelor de control fiscal nr. 1-579931 din 03 aprilie 2012, de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a fost adoptată decizia nr. 132 din 27 aprilie 2012, prin care SRL „Moroi” a fost sancționat pentru încălcările legislației fiscale.

Astfel, prin decizia organului fiscal, recurentul a fost sancționat cu o amendă în sumă de 10.000 lei, pentru neprezentarea la prima cerere a documentelor de proveniență asupra producției alcoolice și cu o amendă în sumă de 50.000 lei, pentru depozitarea și comercializarea băuturilor alcoolice marcate cu timbre de acciz de tip vechi.

Prin scrisoarea din 24 mai 2012, SRL „Moroi” și-a manifestat dezacordul cu decizia sus-indicată, prin care a solicitat anularea acesteia.

Recurentul-reclamant a invocat că nu a fost informat în modul corespunzător despre controlul efectuat, astfel că aplicarea amenzii în sumă de 10.000 lei este neîntemeiată, iar cu privire la aplicarea amenzii în sumă de 50.000 lei, se menționează că legislația fiscală nu prevede sancțiuni pentru depozitarea și comercializarea băuturilor alcoolice marcate cu timbre de acciz de tip vechi.

Distinct celor relatate, se constată că, prin citația seria C nr. 036942 din 17 aprilie 2012, organul fiscal a informat conducătorul SRL „Moroi” despre necesitatea prezentării în fața organului fiscal la 27 aprilie 2012, pentru examinarea cazului de încălcare fiscală (f.d. 19). Citația respectivă a fost recepționată de către reprezentantul SRL „Moroi” la 11 mai 2012, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 19).

Mai mult ca atât, din conținutul actului nr. 1-579931 din 03 aprilie 2012, întocmit de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, se constată că controlul respectiv a fost efectuat în prezența contabilului-casier al SRL „Moroi” - Diuvenji Feodora, care a aplicat semnătura pe actul respectiv (f.d. 11 verso).

Conform prevederilor art. 253 alin. (1) din Codul fiscal, împiedicarea controlului fiscal prin neasigurarea accesului în încăperile de producție, în depozite, în locurile de păstrare a bunurilor, în spațiile comerciale și în spațiile cu o altă destinație, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare organului fiscal, asupra problemelor care apar în timpul controlului, prin alte acțiuni sau inacțiuni se sancționează cu amendă de 10000 de lei.

Prin urmare, se constată că instanța de fond în mod întemeiat a constatat legalitatea deciziei organului fiscal în această parte, or, încălcări din partea acestuia la efectuarea controlului și emiterea deciziei nu s-au constatat.

Tot prin decizia nr. 132 din 27 aprilie 2012, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, i-a aplicat recurentului o sancțiune sub formă de amendă în sumă de 50.000 lei, pentru depozitarea și comercializarea băuturilor alcoolice marcate cu timbre de acciz de tip vechi.

Potrivit prevederilor art. 262 din Codul fiscal, lipsa timbrelor de acciz. "Timbrelor de acciz" la mărfurile supuse accizelor pasibile de marcă obligatorie sau utilizarea unor timbre de acciz, "Timbrelor de acciz" falsificate ori nevalabile se sancționează, în cazul în care contribuabilul comercializează, transportă sau depozitează mărfuri fără timbre de acciz, "Timbre de acciz" sau cu timbre de acciz. "Timbre de acciz" falsificate ori nevalabile, cu o amendă în mărime de 50000 lei.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 243 din 08.04.2010, privind aplicarea "Timbrului de acciz. Marcă comercială de stat" și "Timbrului de acciz" de tip nou, s-a hotărât de a aplica începând cu 01 aprilie 2010, "Timbru de acciz. Marcă comercială de stat" și "Timbru de acciz" de tip nou.

Prin urmare, instanța de fond în mod întemeiat a constatat temeinicia deciziei organului fiscal în parte aplicării agentului economic „Moroi” SRL a amenzii de 50.000 lei, or, prin Hotărârea Guvernului nr. 243 din 08.04.2010, au fost substituite "Timbrul de acciz" de tip nou cu cel de tip vechi.

Cu referire la concluzia instanței de fond privind nerespectarea procedurii prealabile de către SRL „Moroi”, instanța de recurs constată următoarele.

Conform prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, cererea prealabilă se examinează de către organul emitent sau ierarhic superior în termen de 30 de zile de la data înregistrării ei, decizia urmînd a fi comunicată de îndată petiționarului dacă legislația nu prevede altfel.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său. recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Materialele cauzei atestă că cererea prealabilă a fost înaintată de către SRL „Moroi” la 24 mai 2012, iar acțiunea în judecată a fost înaintată la 19 iulie 2012, prin urmare instanța de fond în mod neîntemeiat a ajuns la concluzia că recurentul-reclamant nu a respectat procedura prealabilă, întrucît, organul fiscal nu a dat răspuns la cererea sa în termen, motiv pentru care în temeiul art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, SRL „Moroi” a fost în drept să depună acțiune în judecată.

Cu referire la cele enunțate mai sus, instanța de recurs reține că hotărârea primei instanțe a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiul și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării acesteia, motiv pentru care cererea de recurs urmează a fi respinsă, iar hotărârea instanței de fond - menținută.

În temeiul celor expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. a) CPC al Republicii Moldova, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Moroi”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Moroi” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, privind contestarea actului administrativ.

Decizia rămîne irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Clima

Vera Macinskaia

Iurie Diaconu

Ion Vîlcov